

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Μάιος – Αύγουστος 2023.

Μάιος.

Κυριακή 7η Μαΐου 2023

Κυριακή τοῦ Παραλύτου.

(Ἰωάν. 5, 1 – 15).

«...μηκέτι ἀμάρτανε» Ἰωάν. 5, 14.

Μέσα στήν ἀναστάσιμη πορεία, κατά τή διάρκεια τῆς διαδρομῆς μας στό Πεντηκοστάριο, ἡ Ἁγία Ἐκκλησία παρουσιάζει σήμερα τόν Κύριο καί Θεό μας νά θεραπεύει τόν ἐπί τριάντα ὀκτώ χρόνια παράλυτο, ὁ ὁποῖος περίμενε δίπλα στήν κολυμβήθρα τῆς Βηθεσδά λίγη ἀνθρωπιά καί λίγη συμπόνια. Ὁ Κύριος χαρίζει εὐκόλα τήν υἰγεία τοῦ σώματος,

διότι εἶναι παντοδύναμος ἰατρός. Μ' ἓνα Του λόγο, ὅμως, προσπαθεῖ νά χαρίσει καί τήν υἰγεία τῆς ψυχῆς, διότι θέλει υἰγίή τόν ἄνθρωπο καί σωματικά καί ψυχικά, δηλαδή τόν θέλει εὐρωστο, δυνατό καί ζωντανό ἐξωτερικά καί ἐσωτερικά. Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ, πού δίνει τήν πεμπτουσία τῆς υἰγείας τοῦ ἀνθρώπου, εἶναι ἡ ὁδηγία Του πρός τόν παράλυτο ἀλλά καί πρός κάθε ἄνθρωπο: «μηκέτι ἀμάρτανε».

Καλεῖ ὅλους τοῦ ἀνθρώπους ὁ Ἰησοῦς στόν ἀγώνα κατά τῆς ἀμαρτίας. Ὁ Λυτρωτής βρίσκει τό πλάσμα Του σ' ὅλες τίς μορφές τῆς ἀναπηρίας καί τό περιβάλλει μέ τήν ἀπέραντη ἀγάπη Του. Δέν θέλει, βεβαίως, νά τό σώσει ἀναγκαστικά. Δέν ἐπιθυμεῖ νά τό θεραπεύσει καί νά τό ἀναστήσει ἀπό τήν ποικιλόμορφη κάκωση, ἐάν τό ἴδιο τό πλάσμα δέν κάνει κάτι γιά τόν ἑαυτό του. Ἐπειδή σέβεται ὁ Κύριος τήν ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου, δέν τόν θεραπεύει μαγικά, ἀλλά τοῦ δίνει τήν κατάλληλη ὁδηγία, τό ἀποτελεσματικότερο φάρμακο, μέ τό ὅποιο ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος θά θεραπεύσει τήν ὑπαρξή του. Αὐτό τό

έργαλειο τῆς θεραπείας τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ ἀποφυγή τῆς ἁμαρτίας.

Μέ τό «μηκέτι ἁμάτανε» ὁ Χριστός καταδεικνύει πώς ἡ ἀληθινή αἰτία κάθε ἀρρώστιας εἶναι ἡ ἁμαρτία. Μάλλον ἡ ἁμαρτία εἶναι ἡ πρώτη καί καταστροφικότερη ἀρρώστια τοῦ ἀνθρώπου. Ἀπό αὐτή ξεκινοῦν ὅλες οἱ ἀσθένειες τοῦ σώματος καί τῆς ψυχῆς. Ἡ ἁμαρτία εἶναι διαστρέβλωση τῆς ὕπαρξης, εἶναι παραβίαση τῶν ὅρων τῆς φύσεως. Ἡ ἁμαρτία εἶναι ἀλλοίωση τῶν γενετικῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ ἀνθρώπου. Ὅταν ἁμαρτάνει ὁ ἄνθρωπος, δέν παραβιάζει κάποιους κανόνες ἠθικῆς. Δέν παρανομεῖ ἀπέναντι σέ κάποιο σύνταγμα ἠθικῶν νόμων. Ὁ ἄνθρωπος πού ἁμαρτάνει πληγώνει τή φύση του. Ὁ ἁμαρτωλός δέν εἶναι ἀπλῶς ἀνήθικος ἢ παράνομος. Εἶναι ἄρρωστος! Ἡ φυσική κατάσταση τῆς ἀνθρώπινης ὕπαρξης εἶναι ἡ ἀναμαρτησία. Γι' αὐτό καί ἡ φυσική ἀπόληξη τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ ἀθανασία. Ἡ ἁμαρτία εἰσῆλθε ὡς μικρόβιο στή φύση τοῦ ἀνθρώπου καί ἐπέτρεψε ὁ Θεός νά εἰσέλθει

μαζί της και ο θάνατος, για να μή γίνει άθνατο τό κακό.

Ἡ άμαρτία δουλεύει μέσα στόν άνθρωπο ώς έπιθυμία, ώς πτώση, ώς συνήθεια, ώς πάθος, ώς διάβρωση, ώς νέκρωση και θάνατος. Στήν άρχή σαγηνεύει τόν άνθρωπο μέ κάποια θέλγητρα, μέ κάποια φαινομενική και ψεύτικη γλυκύτητα. Στή συνέχεια τόν ρίχνει στην άποξένωση άπό τόν Θεό μέ πράξεις, λόγια και σκέψεις. Ἐπειτα φωλιάζει μέσα του σαν συνήθεια και πάθος και τόν φυλακίζει στό σκοτεινά κελιά της. Ἄφοῦ τόν διαβρώσει πνευματικά και τόν άποκόψει άπό τόν Πατέρα του, μετά τοῦ έπιφέρει τή νέκρωση και τόν θάνατο, τά όποια είναι ή άμετανοησία, ή άπελπισία και ο τέλειος χωρισμός άπό τόν Θεό. Ἡ άμαρτία είναι πολυειδής και πολυποίκιλη. Ἐμφανίζεται μέ πολλές μορφές. Μπορεί να έμφανιστεῖ άκόμη και ώς άρετή. Είναι ύπουλη άρρώστια και γι' αυτό είναι δύσκολη ή θεραπεία της. Χρειάζεται έμπειρο ιατρό ο άμαρτωλός, για να τοῦ κάνει τήν πνευματική διάγνωση και να τοῦ χορηγήσει τά κατάλληλα φάρμακα, έτσι ώστε να

ἀποφευχθῶν τὰ ὀλέθρια ἀποτελέσματα τῆς ἁμαρτίας. Τέτοιος ἰατρός γιά κάθε ἁμαρτωλό καθίσταται ὁ πνευματικός. Ὁ πνευματικός γίνεται πατέρας γιά τόν ἁμαρτωλό, θεραπευτής, καθοδηγητής στό μονοπάτι τῆς ὑγείας, τῆς σωτηρίας καί τῆς πορείας πρὸς τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ.

Προκειμένου ὁ ἄνθρωπος νά ἀποφύγει τό καρκίνωμα τῆς ἁμαρτίας εἶναι ἀρκετό νά ἀκολουθήσει τήν ὁδηγία τοῦ φιλόανθρωπου Ἰησοῦ: «μηκέτι ἁμάρτανε». Μέ τή βοήθεια καί τίς ὁδηγίες τοῦ πνευματικοῦ του κάθε πιστός κάνει αὐτό τό «μηκέτι ἁμάρτανε» πράξη στήν καθημερινότητά του. Μέσα ἀπό τήν εἰλικρινή ἔρευνα τοῦ ἑαυτοῦ του βρίσκει τίς ἀδυναμίες καί τὰ εὐαίσθητα σημεῖα τοῦ χαρακτήρα του, χάρις στά ὁποῖα μπορεῖ νά ἀναπτυχθεῖ τό καρκίνωμα τῆς ἁμαρτίας. Ἀφοῦ ἀποδεχθεῖ τήν ἀδυναμία του, καταφεύγει στόν πνευματικό του ἰατρό, δηλαδή στόν ἐξομολόγο του, καί μέ τίς δικές του ὁδηγίες βάζει τό νυστέρι τῆς μετάνοιας καί ἀποκόπτει τόν κακοήθη ὄγκο τῆς κάθε ἁμαρτίας πού τόν ταλαιπωρεῖ. Αὐτό πονάει καί ἀπαιτεῖ προσπάθεια

καί ἀγώνα. Ἡ ἀμαρτία ἀντιστέκεται, διότι ἔχει συνταυτιστεῖ μέ τήν ἀνθρώπινη φύση. Ὁ πιστός ὅμως ἐπιμένει. Μέσα ἀπό ἀμέτρητες πτώσεις καί ἀναστάσεις στό τέλος βγαίνει νικητής! Αὐτός εἶναι ὁ θρίαμβος τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ ἀπέναντι στήν κακότητα καί στήν ἀρρώστια τῆς ἀμαρτίας.

Σήμερα, πού ὁ Κύριος χαρίζει τήν ὑγεία στόν Παράλυτο τῆς Βηθεσθά, προσπαθεῖ νά χαρίσει τήν ἀληθινή ὑγεία καί σ' ὁλόκληρο τό γένος τῶν ἀνθρώπων. Μᾶς δίνει ἕνα φάρμακο ἀθανασίας. «Μηκέτι ἀμάρτανε»! Μᾶς παροτρύνει νά σταματήσουμε τήν ἀμαρτία. Νά κόψουμε καθετί πού μᾶς ἀποκόπτει ἀπό τόν Θεό. Νά θεραπεύσουμε τά πάθη καί τίς πτώσεις μας, γιά νά χαροῦμε τήν ἀληθινή ὑγεία τῆς ὑπαρξῆς μας, πού εἶναι ἡ καθαρότητα, ἡ εὐρωστία, ἡ δικαιοσύνη καί ἡ ἐλευθερία. Μακάρι ὅλ' αὐτά νά ἀξιωθοῦμε νά τά ἀπολαύσουμε ἀπό τώρα καί γιά πάντα στήν αἰωνιότητα. Ἀμήν.